

Igazolás - Célozzuk inkább a házirendeket!

A Hírvivő legutóbbi számában ismét foglalkoztunk az igazolások tarthatatlan gyakorlatával. Leírtuk, hogy rengeteg időt elvesz tőlünk az, hogy orvost nem igénylő, enyhe betegségek miatt, csak azért mert a szülő évente mindössze három napot igazolhat, magas az indokolatlan orvos-beteg találkozások száma, és ez jelentős mértékben csökkenti munkánk hatékonyságát. Ezzel kapcsolatos felmérésünk összegzését még decemberben eljuttatta a Szakmai Kollégium Gyermekalapellátás Tanácsa az EMMI Egészségügyért Felelős -, illetve Oktatásért Felelős államtitkárának.

Ónodi-Szűcs Zoltán azt válaszolta, hogy egyeztetést kezdeményez az oktatásért felelős államtitkárral, Palkovics László azonban nem lát indokot a hatályos szabályozás központi korrekciójára, mert az veszélyeztetné a tankötelezettség teljesítését, és ezzel a tananyag elsajátítását. Álláspontja szerint jelzett problémáinkat helyi – intézményi - szinten is rendezni lehet.

Tény, hogy a köznevelési jogszabályok semmilyen formában nem tartalmazzak időtartamra vonatkozó megkötést a szülő által igazolható napok számát illetően. A 20/2012. (VIII.31) EMMI rendelet 51. paragrafusának alapján a mulasztás igazoltnak tekinthető, ha a tanuló a távollmaradását a házirendben meghatározottak szerint igazolja. A házirendet, és abban a szülő által igazolható napok számát a helyi sajátosságok figyelembevételével az iskola határozza meg, a házirendet az iskolaszék véleményezheti.

Ha változtatni akarunk, most úgy néz ki, egyénekenként kell megoldást keresnünk: fel kell vennünk a kapcsolatot az ellátási körünkbe tartozó iskola tantestületével, igazgatójával, esetleg az intézmény fenntartójával, vagy az iskolaszékekkel kell egyezkednünk. Náluk kell érvelnünk a házirend megváltoztatásáért, ráadásul gyorsan kell lépünk, mert a házirend módosítására többnyire a tavaszi hónapokban kerül sor.

KF

Keretbe

Vizsgálják felül belső szabályzataikat!

A Klebersberg Központ elnökének válasza

A HGYE a novemberi és februári sajtótájékoztatóján is szót emelt az orvosi igazolások mai eljárásrendjével szemben. A szülői szervezetek mellett sikerült az országos napilapok, az elektronikus és az internetes média érdeklődését is felkelteni. Hozzájárulhat a probléma megoldásához, ha nem csak az egyesület, hanem a kollégák is ütik a vasat, úgy, ahogy ezt például Korausz Etelka vezetésével Pomáz környéki kollégáink is teszik. Idézzük dr. Solti Péternek, a Klebersberg Központ elnökének, hozzá írt válaszából:

„Köszönöm, hogy levelében részletesen tájékoztattott a tanórai hiányzásokkal kapcsolatos problémákról. Levelére válaszolva tájékoztatom, hogy a jelenleg hatályos jogi szabályozás nem rendelkezik a szülő – gondviselő által igazolható tanítási napok számáról, ezt a kérdést az intézményi alapszabályzatok - elsősorban a házirend - szabályozzák a köznevelési

intézményekben. A nevezett alapidokumentumok megalkotása intézményi hatáskör, abba a fenntartónak nincs beleszólása. A Klebelsberg Központ és a tankerületi központok tiszteletben tartják az intézményi autonómiát. Véleményünk szerint hibás döntés lenne, ha bármilyen központi szabályozás születne a szülő – gondviselő által igazolható tanítási napok számáról, tekintettel a téma érzékenységre, az egyes intézményeket használó diákok, családok szociokulturális hátterére, az intézmények szűkebb és tágabb társadalmi környezetére. A Klebelsberg Központ, mint középírányítói feladatkörrel rendelkező szerv azon dolgozik, hogy a családok számára minél kevesebb adminisztrációs és logisztikai feladatot jelentsen a tankötelezettség teljesítése. Ennek értelmében felhívjuk a fenntartói feladatokat ellátó tankerületi központokon keresztül a köznevelési intézmények figyelmét arra, hogy a tanulói hiányzások igazolásával kapcsolatos belső szabályzataikat vizsgálják felül, és a mostani gyakorlatnál, amennyiben ezt indokoltnak látják, a gyermekek, a szülők és a házi orvosok számára kedvezőbb, kevesebb teherrel járó szabályokat hozzanak.”

Új rész az alábbi

Abszurdum!

Szemelvények Szakács Krisztina pomázi házi gyermekorvos a Dívány internetes portálon megjelent interjújából:

„... A Házi Gyermekorvosok Egyesülete érti a problémát, a szülők nagy része érti a problémát, csak valahogy a pedagógusok nem értik, miért lenne szükség a változtatásra. Az elmúlt években a törvényhozóktól sem várhattunk megoldást.

Micsoda abszurdum ez? A pedagógus a szülőnek nem hisz, de az én pecsétes, telefonos bemondás alapján kitöltött papíromnak igen? A pedagógusok, azt hiszem, nem értik, hogy mind a szülőnek, mind pedig a házi gyermekorvosnak micsoda teher ez napi szinten, 50-70-es betegforgalom esetén. Ráadásul teljesen értelmetlen az egész procedúra....

Kérdezem: hogyan írhatnék én igazolást pénteken, ha a gyermek hétfőn fog közösségbe menni? Honnan tudjam pénteken azt, hogy a gyermek hétfőn egészséges lesz?

Nagyon szeretném, ha az oktatásban végre meghallanák a gyermekorvosok és szülők közös hangját... és merjünk változtatni! Az elavult, „így szoktuk” rendszer ideje lejárt! Szeretném hangsúlyozni azt, hogy jelenleg nincs olyan törvény, mely előírná, hogy minden iskolai hiányzást orvosi vizsgálattal kell igazolni!

Az orvosi igazolások rendszere nem csak felesleges, de a következőkben felsoroltak miatt erkölcsileg is romboló, sőt káros:

- Káros, mert zavarja a gyermekorvost abban, hogy munkáját megfelelően végezze. Zavaró az, hogy egy betegvizsgálat alatt kb. 2-3-szor csörren meg a telefon igazolásért. Hogyan tudna a gyermekorvos egyszerre légzési hangokat hallgatni és telefonon beszélni? Hogyan koncentráljon az édesanya, édesapa mondandójára, miközben asszisztense egy másik szülő telefonos kérésére igazolásokat írogat?Miért kell igazolásokat gyártani abban az értékes időben amit a beteg vizsgálatára fordíthatnánk?

- A szülő, bár legtöbb esetben kompetens, és képes gyermeke ápolására, mégis a gyermekorvosi váróban kell ülnie a már gyógyult gyermekével az igazolásért. Vagyis kénytelen gyógyult gyermekét értelmetlenül veszélyeztetni.

- Ha a szülő nem jelenik meg gyógyult gyermekével a betegrendelésen, hanem telefonos bemondás alapján kéri a gyermekorvostól az igazolást, a gyermekorvos kénytelen úgy kiállítani az igazolást, hogy nem is látta a gyermeket. Ez lényegében azt jelenti, hogy a gyermekorvos a szülő szavát elhiszi, az iskola viszont nem, ami azt is jelenti, hogy az iskola számára a szülő szava nem elég, nem tartja kompetens személynek a gyermeke ápolásában.

- A szülő sokszor kényszerül arra, hogy gyermekorvosától kérjen igazolást egyes családi események (pl. temetés, esküvő, utazás) miatti hiányzás kapcsán.... Orvosként mi közöm van ehhez? Teljesen értelmetlen az egész!

- Egy kamasz lógását az igazolás kiadása nem oldja meg. Az olyan tünetek felsorolása, mint pl. fáj a fejem, fáj a hasam, gyengének érzem magam, nem jelent nagy kihívást egy kamasz számára. Nem feltétlen biztos ezért, hogy valós panaszra állítunk ki igazolást. Ez erkölcsileg teljesen romboló!